

## In Memoriam LIESBETH SCHOUTEN

Op maandag 24 augustus hebben we Liesbeth Schouten op de Algemene Begraafplaats in Bloemendaal naar haar laatste rustplaats begeleid. Op 72-jarige leeftijd is zij overleden, te vroeg volgens de huidige maatstaven, maar in haar geval wel een verlossing uit een steeds zwaarder wordend lijden.

Liesbeth is vanaf de oprichting van het Solidariteitsfonds van onze Patiëntenvereniging De Keerkring in 2006 de penningmeester van dit fonds geweest, samen met Roline van Pelsler Berensberg als voorzitter. Een apart fonds, opgericht om mensen te ondersteunen, die problemen hebben met het betalen van antroposofische medicijnen en therapieën die de ziektekostenverzekeringen niet vergoeden. Een categorie behandelingen, die helaas de laatste jaren steeds groter wordt. Inkomsten van dit fonds zijn jaarlijkse donaties van leden van De Keerkring, giften en opbrengsten van certificaten.

Nu was de penningmeester, Liesbeth dus, eigenlijk de centrale figuur. Bij haar kwamen aan de ene kant de donaties binnen, een paar honderd per jaar, aan de andere kant de aanvragen voor ondersteuning, zo'n 20 à 30 per jaar. Voor het toekennen van zo'n aanvraag waren uiteraard regels opgesteld, Liesbeth moest die hanteren. Dat lijkt misschien eenvoudig, maar is het in de praktijk niet altijd. Het vraagt om iemand, die *vertrouwenwekkend* is, *begripvol*, maar ook *kritisch*. Vertrouwenwekkend, zodat ook de mensen, die daar moeite mee hadden, toch een aanvraag bij haar indienden. Begripvol, omdat zich altijd gevallen voordoen, waaraan bij het opstellen van de regels niet gedacht is. Kritisch, omdat ondersteuning ook binnen de doelstelling van het fonds moet passen.

Liesbeth had deze eigenschappen en vond dit werk heerlijk om te doen. Gewoonlijk kwam ze er wel uit. Ze had het hart op de goede plaats, ze begreep maar al te goed dat mensen belangrijker zijn dan regels. Soms vroeg ze ons om raad in de bestuursvergadering, die we eenmaal per kwartaal hadden, afwisselend bij een van de leden thuis. Eenmaal per jaar stelden zij en ik samen het jaaroverzicht op, dat de laatste jaren doorgaans aangaf dat het beroep op het fonds toenam.

Daar, bij iemand thuis, kreeg je dan ook even een indruk van het verdere leven van iemand. In haar eigen huis zat Liesbeth het liefst in

lotushouding op de grond, daar zag je iets van haar belangstelling voor oosterse wijsheid, van haar kennis van het Sanskriet, de taal, waarin ze ook les gaf. Daar hoorde je een paar zinnen over haar volkstuin bij Lienden, haar dochter Ananda, die zo liefdevol over haar moeder sprak bij het afscheid, haar kleindochter Juliette.

Maar Liesbeth kreeg steeds meer moeite met ademen. Toen het echt niet meer ging, ze ook geen auto meer kon rijden, kwamen we alleen nog bij haar bijeen. Tot zich begin dit jaar een opvolger aandiende om het werk van haar over te gaan nemen.

Aan het samenwerken met Liesbeth denken we met plezier en voldoening terug. Als Solidariteitsfonds zijn wij allen, leden van De Keerkring, therapeutische gemeenschap en bestuur, haar grote dankbaarheid verschuldigd.

Moge zij in vrede rusten op dat mooie plekje in de duinen.

Maarten Gast, oud-secretaris Solidariteitsfonds